

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การแก้ปัญหาให้นักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชา
โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์
ธุรกิจและสาขาวิชา การจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

โดย

นางสาวแวเมาะห์ เจะหาค
ตำแหน่งพนักงานราชการครู
สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การแก้ปัญหาให้นักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชา
โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์
ธุรกิจและสาขาวิชา การจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

โดย

นางสาวแวเมาะห์ เจะหาค
ตำแหน่งพนักงานราชการครู
สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวแวมะห์ เจะหาต
ชื่อเรื่อง : การแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์
ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์
ธุรกิจและสาขาวิชา การจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
สาขาวิชา : สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา : 2566

บทคัดย่อ

การแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีจุดประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาพฤติกรรม นักเรียนพิมพ์ผิดด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขาการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ (BCC Typing Tutor V1.2a) (2) แบบทดสอบ (3) แบบบันทึกข้อมูลการฝึกพิมพ์

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ มีทักษะในการพิมพ์เพิ่มมากขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้าจากชุดฝึกที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 68.83 และจากชุดฝึกที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 64.17

กิตติกรรมประกาศ

แบบการวิจัยฉบับนี้เป็นการทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยโดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ การเปรียบเทียบระหว่างก่อนพิมพ์และหลังพิมพ์ โดยใช้การหาค่าร้อยละความก้าวหน้า

ดังนั้นในการจัดทำแบบการวิจัยชิ้นนี้ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษาให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
วิจัยในชั้นเรียน	3
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	9
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	9
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	9
การดำเนินการวิจัย/การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	10
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
การวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
อภิปรายผล	12
ข้อเสนอแนะ	13
บรรณานุกรม	14
ภาคผนวก	15
ประวัติผู้วิจัย	13

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ได้มีการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน Hardware หรือ Software ดังนั้นการนำเทคโนโลยีอันทันสมัยมาผนวกเข้ากับระบบการจัดการด้านการศึกษา จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพทางการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี(คอมพิวเตอร์)สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรปีที่ 1 มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล และ สร้างชิ้นงานเพื่อการนำเสนอผลงานออกมาในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่าต้องอาศัยทักษะการพิมพ์ แทบทั้งสิ้น จากประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พบว่า ปัญหา สำคัญซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้วิธีใช้คอมพิวเตอร์และการสร้างชิ้นงานของผู้เรียน คือการขาด ทักษะในการใช้แป้นพิมพ์โดยเฉพาะวิธีพิมพ์สัมผัส ซึ่งเป็นการพิมพ์ด้วยนิ้วมือทั้งสิบนิ้วโดยไม่มองแป้น อักษร จึงส่งผลให้การฝึกปฏิบัติชิ้นงานต่างๆที่ได้รับมอบหมายเกิดการล่าช้า และส่งชิ้นงานไม่ทันเวลา ในคาบเรียน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เพราะผู้เรียนที่ขาดทักษะ การพิมพ์สัมผัส ขาดสมาธิในการเรียนรู้ เนื่องจากต้องกังวลอยู่กับการมองหาแป้นอักษร ในขณะที่ต้อง พยายามจดจำและทำความเข้าใจกับเนื้อหาของการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พร้อมกันไปด้วย การใช้ คอมพิวเตอร์ที่ปราศจากทักษะการพิมพ์ที่ถูกต้อง จะส่งผลให้เคยชินกับการพิมพ์ที่ผิดวิธีไปด้วย โดยทั่วไปนักเรียนจะใช้วิธีพิมพ์แบบจิ้มติด โดยจะมองหาตัวอักษรที่จะพิมพ์และพิมพ์ทีละตัว ซึ่งจะ เกิดความล่าช้า ซึ่งปราศจากทักษะการพิมพ์ที่ถูกต้อง จึงกลายเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ และการใช้ คอมพิวเตอร์ป้อนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าทักษะการพิมพ์ที่ถูกต้องและรวดเร็วก็จะทำ ให้การทำงานทุกอย่างในระบบคอมพิวเตอร์เกิดความรวดเร็วและได้ผลงานออกมาทันตามเวลาที่ กำหนด จึงจำเป็นต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่ทุกคนในยุคปัจจุบันควรได้รับการเรียนรู้ โดยเฉพาะ กลุ่มนักเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มแรกที่เริ่มต้นการเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์ในยุค ปัจจุบัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของโปรแกรมฝึกทักษะการพิมพ์แบบสัมผัสในระดับประกาศนียบัตรนำจะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะการพิมพ์ของนักเรียนชั้น ปวช. 1 ให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ในห้องเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

2.2 เพื่อแนะแนวทางการใช้โปรแกรมที่ถูกต้อง

2.3 เพื่อหาสาเหตุการพิมพ์ผิดบ่อยของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานดังนี้

การใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์จะทำให้นักเรียนพิมพ์ได้เร็วขึ้นและผิดน้อยลงได้ดีขึ้นหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีพฤติกรรมที่ใช้โปรแกรมประมวลผลคำได้ดีขึ้น
2. นักเรียนสามารถใช้โปรแกรมและการพิมพ์ที่เร็วมากขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการวิจัยในเนื้อหาการแก้ปัญหาให้นักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 คน

3. กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร ปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการจัดการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

4.1 ตัวแปรอิสระ

4.1.1 นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ

4.2 ตัวแปรตาม

4.2.1 พฤติกรรมในการใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ในห้องเรียน

5. การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวทางในการจัดทำวิจัยในเรื่อง การแก้ปัญหาให้นักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์

ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. วิจัยในชั้นเรียน
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
3. โปรแกรมฝึกพิมพ์

1. วิจัยในชั้นเรียน

ความหมายของวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบของการวิจัยทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นการวิจัยที่ดำเนินงาน ควบคุมไปกับการปฏิบัติงานของครู โดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัย และบริโภคงานวิจัย หรือกล่าวอีกนัย หนึ่งคือ ครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ ด้วยลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีนักศึกษาและ นักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลายโดยเน้นการวิจัยทางการศึกษาและ ปฏิบัติการในห้องเรียนดังนี้

การวิจัยในชั้นเรียน หากแปลความหมายโดยการแยกคำหลัก ๆ จะเห็นได้ว่าประกอบด้วยคำว่า “การวิจัย” และ “ชั้นเรียน” ซึ่งการวิจัยนั้นในบทที่ 1 ได้อธิบายความหมาย ความสำคัญ และหลักการไว้ แล้ว ส่วนคำว่าชั้นเรียน หากสื่อตามความหมายที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าสื่อถึง ครู นักเรียน ดังนั้นหากหมาย รวมกันแล้วจะเห็นได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน จะหมายถึงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครูหรือนักเรียน นอกจากนี้ ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นได้มีนักวิชาการ ได้นิยามความหมายที่คล้ายคลึงกันดังนี้

(Field ,1997 อ้างถึงในสุภัทรา เอื้องวงศ์ ออนไลน์ 2554) การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเน้นในลักษณะการวิจัย เชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีปัญหาการเรียนรู้เป็นจุดเริ่มต้น ผู้สอนหาวิธีการ หรือนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา มีการสังเกตและตรวจสอบผลของการแก้ปัญหา/การพัฒนา แล้วจึงบันทึกและสะท้อนการ แก้ปัญหาหรือการพัฒนานั้นๆ การวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นการวิจัยขนาดเล็ก (Small scale) ที่

ดำเนินการโดย ผู้สอน เป็นกระบวนการที่ผู้สอนสะท้อนการปฏิบัติงาน และเสริมพลังอำนาจให้ครูผู้สอน

(รัตน์ะ บัวสนธ์,2544) การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการแก้ปัญหาและ /หรือพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยอาศัยกระบวนการวิจัยในการดำเนินงานทั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การเรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับ

(ส. วาสนา ประवालพุกฤษ,2541)การวิจัยในชั้นเรียน เป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าที่สะท้อนตัวครูและกลุ่มผู้ร่วมปฏิบัติงานในสถานการณสังคม เพื่อค้นหาลักษณะที่เหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพ การปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับภาวะของสังคมหรือสถานการณ ด้วยความร่วมมือของเพื่อนครู ผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้ปกครอง ตลอดจนสมาชิกในสังคมที่เกี่ยวข้อง มีจุดมุ่งหมายเพื่อวินิจฉัยวิเคราะห์การกระทำของ ตนเองและกลุ่ม เพื่อพัฒนาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้ อันเป็นผลจากการ เปลี่ยนแปลงแบบมีแผน ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียน จึงไม่ใช่เป็นเพียงการแก้ปัญหา แต่จะเป็นการตั้งปัญหาจากแรงกระตุ้นของผู้วิจัยที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพัฒนา แล้วปฏิบัติสังเกต สะท้อนกลับเป็นวัฏจักรของการวิจัยที่ หมุนไปเรื่อย ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนและสร้างภาพลักษณ์ของการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ส่วนสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะเห็นได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนนั้นมุ่งแก้ปัญหาและ/หรือ พัฒนางานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งต้องบังเกิดประโยชน์แก่นักเรียนให้ในการพัฒนาการ เรียนรู้อยู่แล้ว และต้องส่งผลต่อผลงานของครูผู้สอนและวิทยาลัยตามมา และนอกจากนี้การวิจัยในชั้นเรียนนี้ ยังสอดคล้องกับแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และมีความ รอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไป พร้อมกันจากการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ มาตรา 30 ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2565 ได้กล่าวถึงการวิจัย ในกระบวนการจัดการศึกษา ของผู้เกี่ยวข้อง ดังเช่น ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้สอนนำกระบวนการวิจัยมาผสมผสาน หรือบูรณาการใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถ ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิค (2555) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้ อันเป็น ความจริงที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ในบริบทของชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนางานการจัดการเรียนการสอนของครู ลักษณะของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) คือ เป็นการวิจัยควบคู่ไปกับการ ปฏิบัติงานจริง โดยมีครูเป็นทั้งผู้ผลิตงานวิจัย และผู้บริโภคผลการวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ครูเป็นนักวิจัย ในชั้นเรียนครูนักวิจัยจะตั้งคำถามที่มีความหมายในการ

พัฒนาการจัดการเรียนการสอน แล้วจะวางแผนการ ปฏิบัติงานและการวิจัย หลักจากนั้นครูจะ ดำเนินการการจัดการเรียนการสอนไปพร้อม ๆ กับทำการจัดเก็บ ข้อมูล ตามระบบข้อมูลที่ได้วาง แผนการวิจัยไว้ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย นำผลการวิจัยไปใช้ ในการพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนแล้วพัฒนาข้อความรู้ที่ได้นั้นต่อไปให้มีความถูกต้องเป็นสากลและเป็น ประโยชน์ มากยิ่งขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนของครูให้มีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไปโดยทั่วไป แล้วประชากรเป้าหมายของการวิจัยในชั้นเรียนจะถูกจำกัดเป็นกลุ่มนักเรียนในความ รับผิดชอบของ ครุณักวิจัยเท่านั้น และข้อความรู้ที่ได้มักจะมีเฉพาะคือจะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและผลการ พัฒนานักเรียนในชั้นเรียนของครุณักวิจัยเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่าวิจัยในชั้นเรียนคือ การค้นคว้าเพื่อแก้ไขปัญหาของครูและนักเรียน ในการจัดการ เรียน การสอนเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น โดยมีการวางแผน การปฏิบัติการอย่างมีระบบ ขั้นตอนและสืบค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาเหล่านั้นที่เกิดใน ชั้นเรียนของ ครูผู้สอนความสำคัญของวิจัยในชั้นเรียน

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2555) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะช่วยให้ครุมีวิถีชีวิต ของ การทำงานครูอย่างเป็นระบบเห็นภาพของงานตลอดแนว มีการตัดสินใจที่มีคุณภาพ เพราะจะ มองเห็น ทางเลือกต่าง ๆ ได้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้น แล้วจะตัดสินใจเลือกทางเลือกต่าง ๆ อย่างมี เหตุผลและสร้างสรรค์ ครุณักวิจัยจะมีโอกาสมากขึ้นในการคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับเหตุผลของการ ปฏิบัติงานและครูจะสามารถบอกได้ว่า งานการจัดการเรียนการสอนที่ปฏิบัตินั้นได้ผลหรือไม่เพราะ อะไร นอกจากนี้ครุที่ใช้กระบวนการวิจัยในการ พัฒนากระบวนการเรียนการสอนนี้จะสามารถควบคุม กำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างดี เพราะการทำงาน และผลของการทำงานนั้น ล้วนมีความหมาย และคุณค่าสำหรับครูในการพัฒนานักเรียน ผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ ครุได้ตัวบ่งชี้ที่เป็นรูปธรรมของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู อันจะ นำมาซึ่งความรู้ในงานและ ความปิติสุขในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องของครู เป็นที่คาดหวังว่า เมื่อครุผู้สอนได้ทำ การวิจัยในชั้นเรียน ควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานสอนอย่างเหมาะสมแล้วจะก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษา และวิชาชีพ

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่eLearning 21

การพัฒนาของโลกในยุคปัจจุบันมุ่งสู่ทิศทางของสังคมแห่งการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ของ มนุษย์จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ทันยุคทันสมัยและเข้ากันได้กับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรใน ซึ่ง ในขณะนี้ เป็นช่วงยุคดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่ายุคสังคมสารสนเทศ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์จึงถือว่ามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ที่ หลากหลาย ไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการต่างกัน นับตั้งแต่มีการพัฒนาอินเทอร์เน็ตนี้ ติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ก็เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น รวมทั้งการเรียนการสอนและ การศึกษาหาความรู้ก็สามารถทำได้อย่างไร้พรมแดนทำให้เกิดคำว่าE-LearningหรือElectronic Learning เป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลก (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา;8มกราคม2550)1. ความหมายของ E-learningE-learning คืออะไร ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามคำว่าไว้มากมาย เกี่ยวกับ

ความหมายของ E-learning โดยขอสรุปว่า E -“Learning คือกระบวนการการเรียนรู้ การสอนผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ICT)และสื่ออิเล็กทรอนิกส์(อื่นๆที่เหมาะสม ซึ่งช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนช่วยให้ผู้เรียน สามารถเรียนได้ตามความต้องการและความจำเป็นของตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา” 2. ประเภท ของการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 15 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ คือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษาหลักสูตรระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอนศึกษา โดยมีการศึกษาระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและระดับการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม สังคม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆในที่นี้จะขอกกล่าวถึงการใช้e-learning ที่เข้ามามีบทบาทกับการศึกษาไทย ซึ่งจะกล่าวถึงการศึกษาในระบบ เพราะจะเห็นพัฒนาการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัดที่สุด

E-learning กับการศึกษาในประเทศไทยประเทศไทยมีการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้สนับสนุนการศึกษาอย่างเป็นทางการตั้งแต่พ.ศ. 2498 เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ก่อตั้งสถาบันวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษาขึ้นมาเป็นครั้งแรกหลังจากนั้นไม่นานเมื่อมีการจัดตั้งสสท โทรทัศน์ขึ้น กระทรวง ศึกษาธิการก็มีโอกาสผลิตวีดิทัศน์เพื่อศึกษาออกอากาศไปสู่ประชาชนยกเว้น ทั่วไปอีกช่องทางหนึ่ง วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จึงเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีบ สนับสนุนการศึกษามาเป็นเวลานาน จนกระทั่งมีการก่อตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการขึ้นใน พ.ศ. 2537 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในประเทศไทย เริ่มต้นในระดับอุดมศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาในระยะแรกเป็นการใช้ในรูปของ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน(Computer-Assisted Instruction: CAI)ต่อมาเมื่อมีเทคโนโลยีเครือข่ายและ อินเทอร์เน็ตเกิดขึ้น จึงพัฒนาไปสู่การเรียนการสอนออนไลน์หรือWeb-Based Instruction (WBI)e-Learning ในประเทศไทยเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2538 โดยรัฐบาลได้เปิดเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อ โรงเรียนไทย เพื่อต้องการจะเชื่อมโยงโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศเข้าด้วยกันโดยผ่านเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมการเรียน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการศึกษาร่วมกันบนเน็ตเวิร์ก เครือข่าย ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2542 ให้ขยายเครือข่าย ครอบคลุมโรงเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาทั่วประเทศโดยความรับผิดชอบ ของเนคเทค ปัจจุบันเนคเทคได้ดำเนินกิจกรรมบนเครือข่ายหลายอย่าง ประกอบด้วยการจัดทำ เว็บไซต์ของโครงการเพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้และเรียนรู้ (ยาวลักษณ์พิพัฒน์จำเริญ กุล;11 กุมภาพันธ์ 2555)

กระทรวงศึกษาได้มีการรับรองการศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตอย่างเป็นทางการตั้งแต่ต้นปี 2549 ให้การเติบโตของหลักสูตรจึงทำE-learning มีอัตราการเติบโตเป็นเท่าตัว เพราะการศึกษาทางไกลไม่เพียงจะอำนวยความสะดวกและเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนแล้วยังอำนวยความสะดวกแก่สถาบันการศึกษาในแง่ของการบริหารจัดการอีกด้วยทำให้ต้นทุนในการจัดการคือ หลักสูตรต่ำลงด้วยรูปแบบการเรียนการสอนในระบบทางไกลที่นักศึกษาไม่ต้องเดินทางมาเข้าชั้นเรียน และสามารถรองรับนักศึกษาได้อย่างไม่จำกัดเป็นช่องทางในการสร้างและขยายโอกาสทางการศึกษา ให้เข้าถึงผู้ที่มีความต้องการในวงกว้างขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาที่อาศัยในต่างจังหวัดดังนั้น e-Learning จึงเป็นช่องทางโอกาสและทางเลือกไม่เพียงแต่นักศึกษาเท่านั้นมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชนยังได้ให้ความสำคัญด้วยเช่นกัน โดยในช่วง 2 ปีที่ผ่านมามหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชนได้มีการเปิดหลักสูตรe-Learning กันมากมาย เช่น หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขา การพัฒนาซอฟต์แวร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาการ ท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัย หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ความรู้ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร เกิดขึ้นอีกอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากการขยาย ของหลักสูตรต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นได้สะท้อนให้เห็นแนวโน้มของe-Learningที่เข้ามามีบทบาทสำคัญใน งานการศึกษา (อรรวรรณ รักรู้;6กรกฎาคม 2550)

ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารแบบไร้สาย(wireless) ได้เริ่มเข้ามามีบทบาทและเติบโตอย่างมากในช่วงเวลา-3ปีที่ผ่านมา2 อุปกรณ์แบบไร้สายต่างๆ ได้เข้ามาแทนที่อุปกรณ์แบบมีสาย(wired)ที่เราเห็นได้ชัดเจนคือ(โทรศัพท์มือถือ เมื่อมีการ พัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีแบบไร้สายเทคโนโลยีสำหรับอุปกรณ์ไร้สายต่างๆก็ถูกพัฒนาตาม ขึ้นไปด้วย ซึ่งได้แก่Bluetooth,WAP(Wireless Application Protocol) และ GPRS (General Packet Radio System) เมื่อเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไป วิธีการศึกษาค้นคว้าความรู้ก็ถูกพัฒนาตามไปด้วย จึงเกิดขึ้นm-Learning ย่อมาจากmobile learning ซึ่งเป็นการพัฒนาอีกขั้นของe-Learning เป็น การผสมผสานที่ลงตัวของการพัฒนาการศึกษาเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วย เทคโนโลยีที่กล่าวถึงนี้ก็คือ เทคโนโลยีการสื่อสารแบบไร้สาย เราเรียกการเรียนแบบนี้ว่าWireless Learning , Mobile Learning หรือm-Learning ดังนั้นm-learning คือ การศึกษาทางไกลผ่านทางอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบไร้สายต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ,PDA,laptop,computer,ipad, tablet เป็นต้น (ชนะศึก โพธิ์นอก;8กันยายน 2554)ซึ่งในขณะนี้ในหลายๆ สถาบันก็ได้มีการมีการสอนแบบ e-learning ผ่านสื่อm-learning เช่นipad, tablet เหตุผลเนื่องจากสะดวกแก่การเรียนการสอน เพราะ ในมหาวิทยาลัยก็มีระบบwifiอย่างทั่วถึงให้การเรียนผ่าน ทำ ipad, tablet ทำให้การ เรียนแบบe-learning เป็นจริงและได้ผลมากขึ้น เช่นไม่เพียงแต่อาจารย์สทำตารางเรียนเป็นมาราธPower point ให้นักศึกษาดาวนโหลดมาเรียนได้ แต่ยังเพิ่มความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้นอีก ด้วยVDO Clip และ interactive ทำให้การเรียนมีชีวิตชีวามากขึ้น การใช้ชีวิตในการเรียนไม่น่าเบื่อ สรุปดังจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนแบบe-learning นั้นได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาไทย เป็นเวลาช้านาน และe-learning ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป ทั้งนี้ก็เพื่อจะตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนและเพื่อ

ตอบสนองนโยบายการเรียนรู้ เนื่องจากบุคลากรถือได้ว่าเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้อง เพื่อ พัฒนาประเทศให้เกิดการแข่งขันได้กับประเทศอื่น ๆ จึงต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยได้ การศึกษาที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน ประกอบกับ วิวัฒนาการของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น เร็วขึ้น ดังนั้นระบบการเรียนทางไกลโดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในลักษณะของe-Learning จึงเกิดขึ้น เพื่อใช้สนับสนุนการศึกษา และการฝึกอบรมให้บุคลากรได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการ พัฒนาประเทศ

3. โปรแกรมฝึกพิมพ์

โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส หมายถึง สื่อการจัดการเรียนรู้บนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการฝึกพิมพ์สัมผัสภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองโปรแกรมฝึกพิมพ์สามารถฝึกได้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ หรือโปรแกรมพิมพ์ดีด นั้นเอง เหมาะสำหรับผู้เริ่มฝึกใหม่ และผู้ที่ต้องการเพิ่มความเร็วในการพิมพ์ โดยโปรแกรมจะมีแบบ

การเรียนการสอนตั้งแต่เริ่มแรกการจับแป้นเหย้าภาษาไทย คือ ฟ ห ก ด ' ำ ส ว แป้นเหย้าภาษาอังกฤษ a s d f j k l ; และมีแบบฝึกหัดให้ได้ฝึกกันเต็มที่ เมื่อฝึกเสร็จแต่ระบบระบบจะสรุปผลการพิมพ์ได้ด้วยเช่น เปอร์เซนต์การพิมพ์ผิด/ถูก ความเร็วในการพิมพ์คิดเป็น คำ/นาที และเก็บสถิติตั้งแต่เริ่มต้นจนจบแบบฝึกหัดเพื่อเปรียบเทียบและดูพัฒนาการ ของเราเองได้ด้วย โปรแกรมนี้รองรับทั้งใน Windows XP ,Windows Vista Windows 7 และ Windows 10 ซึ่งวิธีการติดตั้งโปรแกรมสามารถศึกษาได้จากคู่มือ

2.3 จุดเด่นและข้อจำกัดของการใช้โปรแกรม

2.2.1 ผู้เรียนได้เรียนรู้เทคนิคการนั่งพิมพ์ที่ถูกต้อง

2.2.2 ผู้เรียนได้เรียนรู้ส่วนประกอบของคีย์บอร์ด

2.2.3 ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการวางนิ้วบนแป้นพิมพ์ที่ถูกต้อง

2.2.4 ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และทดสอบพิมพ์พัฒนาการของตนเองได้

ตามลำดับ

2.2.5 ใช้ในการพัฒนาทักษะตามความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นอย่างดี

2.2.6 ช่วยประหยัดเวลาในการสอนของครู ทำให้ครูมีโอกาสนำความสนใจดูแลผู้เรียนเป็น รายบุคคลได้มากขึ้น

2.2.7 ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้จักแบ่งเวลาในการฝึกพิมพ์ตามความพร้อมของตนเอง

2.2.8 ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นขั้นตอนทีละขั้นจากง่ายไปหายากและทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง

2.2.9 ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติพิมพ์สัมผัสเวลาใดก็ได้ เมื่อมีความพร้อม

2.2.10 ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ได้เร็วขึ้นหลังจากทำการฝึกพิมพ์อย่างจริงจังและครบทุกบทเรียน

2.2.11 หากไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ ก็ไม่สามารถฝึกทักษะการพิมพ์ภาษาไทยแบบสัมผัส

โปรแกรมฝึกพิมพ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางาน/แผนกวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย ตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ (BCC Typing Tutor V1.2a)
2. แบบทดสอบมี 2 ฉบับ คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบสำหรับฝึกพิมพ์แบบประสมคำ จำนวน 1 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบการพิมพ์เป็นข้อความ จำนวน 1 ชุด มีขั้นตอนการสร้าง

ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์และคำที่จะทดสอบ
2. เลือกรูปแบบของข้อสอบ
3. ออกข้อสอบ
4. จัดพิมพ์ข้อสอบ
3. แบบบันทึกข้อมูลการฝึกพิมพ์

ขั้นตอนการ

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบชุดที่ 1 และชุดที่ 2 โดยใช้เวลาในการพิมพ์ชุดละ 5 นาที
2. ทดลองสอนโดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยสอนวันละ 30 นาที ระยะเวลาทำการฝึก 20 คาบ เป็นเวลา 20 วัน
3. สัมภาษณ์นักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ
4. ทดสอบการฝึก โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม คือ ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ใช้เวลาในการพิมพ์เท่ากับการทดสอบก่อนเรียน คือ 5 นาที

5. แบบทดสอบแต่ละชุดมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน

การดำเนินการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ (Applied Research) แบบ.....

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบชุดที่ 1 และชุดที่ 2 โดยใช้เวลาในการพิมพ์ชุดละ 5 นาที
2. ทดลองสอนโดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยสอนวันละ 30 นาที ระยะเวลาทำการฝึก 20 คาบ เป็นเวลา 20 วัน
3. สัมภาษณ์นักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ
4. ทดสอบการฝึก โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม คือ ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ใช้เวลาในการพิมพ์เท่ากับการทดสอบก่อนเรียน คือ 5 นาที
5. แบบทดสอบแต่ละชุดมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อเพื่อแก้ปัญหาที่นักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ วิทยาลัย อาชีวศึกษายะลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ร้อยละของปริมาณการส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ จำนวนนักเรียนประชากร ทั้งหมด 14 คน
2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแบบประเมินการพิมพ์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ ที่ใช้วิธีการฝึกพิมพ์ ด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์
3. ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ Microsoft Excel หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ทำการแปลผลและ นำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียงแล้วสรุปผลการวิจัยโดยการบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้
วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนและหลังการเรียนแล้วหาค่าร้อยละ เปรียบเทียบความก้าวหน้าของผลการเรียนรู้โดยการใช้สูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. ๒๕๔๗ : ๗๘)
เกณฑ์ที่น่าพึงพอใจคือตั้งแต่ร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป

$$\text{ร้อยละความก้าวหน้า} = \frac{\bar{x}_2 - \bar{x}_1}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

เมื่อ \bar{x}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

\bar{x}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนมีร้อยละความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมจากแบบทดสอบชุดที่ 1 ร้อยละ 66.8 (ดังตารางที่ 1)
2. นักเรียนมีร้อยละความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมจากแบบทดสอบชุดที่ 2 ร้อยละ 64.17 (ดังตารางที่ 2)
3. เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลจากแบบทดสอบชุดที่ 1 พบว่า นางสาวกัญญาภัค ไชยเอียด มีความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์มาก (ร้อยละ 74) ส่วน นางสาวชูไรดา มาฮอ ยังมีร้อยละความก้าวหน้าต่ำ (ร้อยละ 20) ตามลำดับ
4. เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลจากแบบทดสอบชุดที่ 2 พบว่า นางสาวนางสาวซุลฟา เจ๊ะหะ มีความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์มาก (ร้อยละ 73) ส่วน นางสาวชูไรดา มาฮอ ยังมีร้อยละความก้าวหน้าต่ำ (ร้อยละ 20) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดที่ 1

รายนามนักเรียน	คะแนนความสามารถในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์		ร้อยละความก้าวหน้า
	ก่อนใช้ชุดฝึก	หลังใช้ชุดฝึก	
นางสาวกัลชะห์ แป๊ะอิง	15	68	53
นางสาวตัสนีม โต๊ะเจ๊ะ	5	30	49
นางสาววรรณษา มีใจตรง	20	78	58
นางสาวศศิวรรณ ไหสูวรรณ	15	98	64
นางสาวซูรีฮะห์ ยูโซะ	11	82	71
นางสาวนุรฮาซีกิน กอแต	7	76	69
นางสาวธันชพร มะเซาะ	12	61	49

นางสาวกัญญาภัค ไชยเอียด		22	93	74
นางสาวซุฬฟา เจ๊ะหะ		10	83	73
นางสาวซุฬฟา หลำหวัง		19	91	72
นางสาวซูไรดา มาฮอ		5	15	20
นางสาวนูรีดา สะแปะอิง		12	55	60
นางสาวสุกัญญา ดีเกียรติไพบุลย์		19	65	71
นางสาวฟิรเดา ดือราแม		15	65	57
รวม		187	960	
คะแนนเฉลี่ย		26.18	97.69	66.83

ตาราง

ที่ 2 แสดงค่าร้อยละของความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดที่ 2

รายนามนักเรียน	คะแนนความสามารถในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์		ร้อยละความก้าวหน้า
	ก่อนใช้ชุดฝึก	หลังใช้ชุดฝึก	
นางสาวกัลชะห์ แปะอิง	25	68	53
นางสาวตัสนีม โต๊ะเจะ	30	75	63
นางสาววรรณษา มีใจตรง	20	78	58
นางสาวศศิวรรณ ไทสุวรรณ	40	98	64
นางสาวซูรีฮะห์ ยูโซะ	20	82	71
นางสาวนุรฮาซีกิน กอแด	20	76	69
นางสาวธันชพร มะเซาะ	30	61	49
นางสาวกัญญาภัค ไชยเอียด	22	87	65
นางสาวซุฬฟา เจ๊ะหะ	35	83	73
นางสาวซุฬฟา หลำหวัง	40	91	72

นางสาวชูไรดา	มาฮอ	28	15	20
นางสาวนูรีดา	สะแปะอิง	30	55	60
นางสาวสุกัญญา	ดีเกียรติไพบุลย์	30	65	71
นางสาวไพรเดา	ดีอราแม	25	65	57
รวม		395	999	
คะแนนเฉลี่ย		55.3	97.56	64.17

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยโดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีร้อยละความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมจากแบบทดสอบชุดที่ 1 ร้อยละ 66.8 (ดังตารางที่ 1)
2. นักเรียนมีร้อยละความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมจากแบบทดสอบชุดที่ 2 ร้อยละ 64.17 (ดังตารางที่ 2)
3. เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลจากแบบทดสอบชุดที่ 1 พบว่า นางสาวกัญญาภัค ไชยเอียด มีความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์มาก (ร้อยละ 74) ส่วน นางสาวชูไรดา มาฮอ ยังมีร้อยละความก้าวหน้าต่ำ (ร้อยละ 20) ตามลำดับ
4. เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลจากแบบทดสอบชุดที่ 2 พบว่า นางสาวนางสาวชูลฟา เจ๊ะหะ มีความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์มาก (ร้อยละ 73) ส่วน นางสาวชูไรดา มาฮอ ยังมีร้อยละความก้าวหน้าต่ำ (ร้อยละ 20) ตามลำดับ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ การแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหานักเรียนพิมพ์ผิดบ่อยด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ในรายวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า มีจำนวนนักเรียนที่พิมพ์ผิดด้วยโปรแกรมฝึกพิมพ์จำนวนลดน้อยลงมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด แต่มีจำนวนนักเรียนที่พิมพ์ผิดน้อยลงมากและมีการพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ มากกว่าครึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. จากผลการประเมินความพึงพอใจพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการฝึกพิมพ์ด้วยโปรแกรมชุดฝึกพิมพ์ ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากการประเมินเป็นรายข้อได้ว่า นักเรียนมีความเข้าใจขั้นตอนการพิมพ์ที่ถูกต้อง ในระดับมากที่สุด มีความประหยัดเวลาในการพิมพ์งานครั้งต่อไป ลดขั้นตอนและอุปสรรคในการพิมพ์งาน ในระดับมากที่สุด มีการใช้ระบบได้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน ในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ ในระดับมากที่สุด นั่นคือนักเรียนมีการคิดต่อยอดและประยุกต์วิธีการส่งงานของตนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ สามารถพิมพ์งานได้ตรงตามเวลาที่

กำหนด ได้ในระดับมากที่สุด และนักเรียนยังมีความต้องการที่จะใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ เพื่อพัฒนาการพิมพ์ในครั้งต่อไป ในระดับมากที่สุด

จะเห็นได้ว่าการฝึกพิมพ์โดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์นั้น จำนวนนักเรียนที่พิมพ์ผิดน้อยลงมากจากการพิมพ์งานงานในครั้งแรก คาดว่าอาจทำให้จำนวนนักเรียนที่พิมพ์ผิดบ่อยลดจำนวนได้น้อยลงตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจของนักเรียนนั้นมีความรู้ ความสนใจ และอยากให้มี การใช้ โปรแกรมฝึกพิมพ์ มากขึ้นและนักเรียนสนใจฝึกในช่วงเวลาว่างอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

๑. ควรทำการศึกษาเพื่อติดตามผลในด้านการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนเพื่อให้ทราบถึงระดับการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนในรายวิชาอื่นได้เพียงใด

๒. ควรศึกษาเปรียบเทียบความก้าวหน้าในด้านการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนในทุกภาคเรียน

๓. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน และผู้บริหารของสถานศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียน

บรรณานุกรม

หนังสือ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๕.
กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๓๕.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศึกษาพร, ๒๕๓๑

อาชีวศึกษา, กรม. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘. กรุงเทพฯ: หน่วย
ศึกษานิเทศ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๓๘

วิทยาลัยการอาชีพเสนา. ประวัติความเป็นมา. สืบค้นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ จาก
<http://www.senavec.ac.th>

Mark walberd www.facebook.com

ภาคผนวก

ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดที่ 1

รายนามนักเรียน	คะแนนความสามารถในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์		ร้อยละความก้าวหน้า
	ก่อนใช้ชุดฝึก	หลังใช้ชุดฝึก	
นางสาวกัลชะห์ แป๊ะอิง	15	68	53
นางสาวตัสนิม โตะเงะ	5	30	49
นางสาววรรณษา มีใจตรง	20	78	58
นางสาวศศิวรรณ ไทสุวรรณ	15	98	64
นางสาวชურიษะห์ ยูโชะ	11	82	71
นางสาวนุรฮาซีกิน กอแต	7	76	69
นางสาวธันซ์พร มะเซาะ	12	61	49
นางสาวกัญญาภัค ไชยเอียด	22	93	74
นางสาวซุลฟา เจ๊ะหะ	10	83	73
นางสาวซุลฟา หลำหวัง	19	91	72
นางสาวซูไรดา มาฮอ	5	15	20
นางสาวนูรีดา สะแป๊ะอิง	12	55	60
นางสาวสุกัญญา ดีเกียรติไพบุลย์	19	65	71

นางสาวพีรดา	ดีอราแม	15	65	57
รวม		187	960	
คะแนนเฉลี่ย		26.18	97.69	66.83

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละของความก้าวหน้าในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดที่ 2

รายนามนักเรียน	คะแนนความสามารถในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์		ร้อยละความก้าวหน้า	
	ก่อนใช้ชุดฝึก	หลังใช้ชุดฝึก		
นางสาวกัลชระห์	แปะอิง	25	68	53
นางสาวตัสนีม	โตะเจะ	30	75	63
นางสาววรรณษา	มีใจตรง	20	78	58
นางสาวศศิวรรณ	ไหสุวรรณ	40	98	64
นางสาวชურიษะห์	ยูโชะ	20	82	71
นางสาวนุรฮาซีกิน	กอตเต	20	76	69
นางสาวธนัชพร	มะเซาะ	30	61	49
นางสาวกัญญาภัค	ไชยเอียด	22	87	65
นางสาวซุลฟา	เง๊ะหะ	35	83	73
นางสาวซุลฟา	หล่ำหวัง	40	91	72
นางสาวซูไรดา	มาฮอ	28	15	20
นางสาวนูรีดา	สะแปะอิง	30	55	60
นางสาวสุกัญญา	ดีเกียรตีไพบูลย์	30	65	71
นางสาวพีรดา	ดีอราแม	25	65	57
รวม		395	999	
คะแนนเฉลี่ย		55.3	97.56	64.17

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวแวเมาะห์ เจะหาด
วันเดือนปีเกิด	20 กุมภาพันธ์ 2528
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	49/1 ม. 2 ต. พิเทน อ. พังยางแดง จ. ปัตตานี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานราชการ ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษา โปรแกรมวิชา คอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

แหล่งเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียน

<https://yvcresearch.wordpress.com>